

Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden* (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswegen de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

Studie over: **Het huis van God**

Lezen we met elkander het Woord openen en wel eerst bij Ef. 2:13-22. *“Maar thans in Christus Jezus zijt gij, die eertijds veraf waart, dichtbij gekomen door het bloed van Christus. Want Hij is onze vrede, die de twee één heeft gemaakt en de tussenmuur, die scheiding maakte, de vijandschap, weggebroken heeft, doordat Hij in zijn vlees de wet der geboden, in inzettingen bestaande, buiten werking gesteld heeft, om in Zichzelf, vrede makende, de twee tot één nieuwe mens te scheppen, en de twee, tot één lichaam verbonden, weder met God te verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft.*

En bij zijn komst heeft Hij vrede verkondigd aan u, die veraf waart, en vrede aan hen, die dichtbij waren; want door Hem hebben wij beiden in één Geest de toegang tot de Vader. Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is. In Hem wast elk bouwwerk, goed ineensluitend, op tot een tempel, heilig in de Here, in wie ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest”.

Vervogens gaan we naar Openb. 3:14-19. *“En schrijf aan de engel der gemeente te Laodicea: Dit zegt de Amen, de getrouwe en waarachtige getuige, het begin der schepping Gods: Ik weet uw werken, dat gij noch koud zijt, noch heet. Waart gij maar koud of heet! Zo dan, omdat gij lauw zijt en noch heet, noch koud, zal Ik u uit mijn mond spuwen.*

Omdat gij zegt: Ik ben rijk en ik heb mij verrijkt en heb aan niets gebrek, en gij weet niet, dat gij zijt de ellendige en jammerlijke en arme en blinde en naakte, raad Ik u aan van Mij te kopen goud, dat in het vuur gelouterd is, opdat gij rijk moogt worden, en witte klederen, opdat gij die aandoet en de schande uwer naaktheid niet zichtbaar worde; en ogenzalf om uw oogleden te bestrijken, opdat gij zien moogt. Allen, die Ik liefheb, bestraf Ik en tuchtig Ik; wees dan ijverig en bekeer u”.

De naam Laodicea betekent: volksgericht, volksrecht of ook rechtspraak door het volk. Dit laatste zendschrijven geeft het laatste tijdperk van de gemeente op aarde weer, voordat de Here Jezus komt om de Zijnen thuis te halen. Vandaar ook, dat wij aan het begin van dit zendschrijven lezen: *“dit zegt de Amen”.*

Amen is immers het “voorwaar” en het is als het ware een plechtige uitspraak, dat hiermee het laatste woord van de Here Jezus is gericht tot Zijn gemeente hier op aarde. Daarmee is het grote werk aan Zijn gemeente hier voleindigd. Hij zegt niet amen, maar Hijzelf is de Amen. Het is een titel.

Want Hij die de grondsteen, de hoeksteen der gemeente is, is ook de sluitsteen. Hij, die het begin van de gemeente is, is ook het einde. Hij is de eerste en ook de laatste.

Hij is niet alleen het begin van de natuurlijke schepping, de aanvang van alles wat geschapen is, die deze schepping tot voleinding zal brengen bij Zijn wederkomst en in het komende Vrederijk. Zodat aan het einde daarvan God alles in allen zal worden, maar Hij is ook en vooral het begin van de nieuwe schepping, en dat is allereerst de gemeente.

Daar zou nog veel over te zeggen zijn, maar we willen nu onze aandacht bij iets anders bepalen. Maar ik wil u er toch wel even op wijzen, dat dit wereldbestel, waaraan God een bepaalde tijd heeft toegekend, zowel staatkundig afloopt met een volksregering, als geestelijk afloopt met een gemeente, waar de Here Jezus niet meer Heer is, maar buiten de deur staat en zegt: *“zie, Ik sta aan de deur en Ik klop”.*

Waar het volk regeert, neemt het volk het recht in eigen hand. Dat zien we dan ook wel om ons heen. Staatkundig wordt het ons heel duidelijk voorgesteld in het boek Daniël. Daar zien we dat staatkundige wereldbeeld, dat begint met het gouden hoofd (het Babylonische rijk van Nebukadnezar, de absolute monarch) maar dat eindigt in voeten met tenen, deels uit leem, deels uit ijzer.

Leem dat is de kneedbare volksmassa, die het wereldbestel staatkundig aan zijn eind brengt, die zichzelf aan het vernietigen is, en toch tracht, dat wereldbestel nog overeind te houden door het ijzer van het militaire geweld.

Als het zover gevorderd is, dan is het einde gekomen, want dan komt de steen, die zonder mensenhanden uit de hemel neer komt en het hele beeld verbrijzelt. Dat is de wederkomst van de Here Jezus Christus, de steen die de bouwlieden verworpen hebben.

Die steen vermorzelt heel dat staatkundig wereldbestel. God zij geloofd en gedankt, dat er een eind komt aan deze smerige troep, waarin we vandaag leven. Gods wind blaast alles weg, zodat er zelfs niets meer van wordt gevonden. Dan komt de gezegende theocratie of de Christuscratie, de regering van Jezus Christus op Zijn troon.

Maar zo gaat het ook met de gemeente, d.w.z. met de uitwendige gemeente, de uiterlijke gemeente. Ook die eindigt ermee, dat de mens, het volk, zijn inspraak heeft. Zij verkiezen zich leraars, predikers en noem maar op, naar hun eigen begeerte, naar hun eigen hart, zoals al werd geschreven door de apostel Paulus.

Welnu, omdat wij kennelijk in deze eindtijd leven, hebben wij er nog mee te maken en veroorzaakt het voor Gods kinderen, zware en moeilijke tijden.

Ik wil nog eens uw aandacht vestigen op onze roeping en wat daaruit voortvloeit. Wij hebben immers een hemelse roeping, zoals ons de Hebr. brief en ook andere schriftgedeelten dat aangeven. Hebr. 3:1. *“Daarom, heilige broeders, deelgenoten der hemelse roeping, richt uw oog op de apostel en hogepriester onzer belijdenis, Jezus”.*

Ook in het gedeelte uit de Efeze brief dat we samen gelezen hebben, komt dat naar voren, die hemelse roeping, een geestelijk volk. Immers wij lazen daar in, dat wij medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods zijn.

Wat wil dat zeggen? Dat wil zeggen, dat God ons allereerst geroepen heeft om tot Zijn huis te behoren. Aan David, door God uitverkoren, dat uit zijn lendenen de Christus zou voortkomen, laat de Heer door Zijn Geest, bij monde van de profeet Nathan al weten, dat Hij door die Zoon Zich een huis zou bouwen voor Zijn naam. We vinden dat in 2 Sam. 7 in het vers 11b: *“Ook kondigt de Here u aan: De Here zal u een huis bouwen”.*

Een profetische belofte aan David, dat diens huis voort zal bestaan en niet tot een einde komen, voordat die beloofde Zoon geboren zou worden. Het is dus eigenlijk de dynastie; het zou aan David niet aan een nakomeling ontbreken totdat Gods Zoon, als nakomeling van David, de menselijke staat zou verkrijgen.

Dat is al vervuld, maar nu gaat de Heer nog verder en daar gaat het om in 2 Sam. 7:12-13. *“Wanneer uw dagen vervuld zijn en gij bij uw vadersen te ruste zijt gegaan, dan zal Ik uw nakomeling, uw eigen zoon, na u doen optreden, en Ik zal zijn koningschap bevestigen. Die zal Mijn naam een huis bouwen, en Ik zal Zijn koninklijke troon voor immer bevestigen”.*

Van die grote Davids zoon, die God Zoon is in het vlees, zegt God: *“die zal Mijn naam een huis bouwen”.* God wil Zich een huis bouwen. Het is ons duidelijk, dat God niet in stenen huizen woont. In Hand. 7:48-50 wordt door Stefanus, vol van de Heilige Geest naar voren gebracht: *“De Allerhoogste echter woont niet in wat men met handen maakt, zoals de profeet zegt: De hemel is Mij ten troon, en de aarde een voetbank mijner voeten. Wat voor huis zult gij Mij bouwen, zegt de Here, of wat is de plaats mijner rust? Heeft niet mijn hand dit alles gemaakt?”*

En hij vervolgt in vers 51: *“Hardnekkigen en onbesnedenen van hart en oren, gij verzet u altijd tegen de heilige Geest; gelijk uw vadersen, zo ook gij”.*

God woont niet in een huis dat met handen gemaakt is. In het Oude Verbond gaf God aan Israël een schaduwdienst, die een afbeelding was van het WARE, dat zou komen en dat ook met de komst van Christus Jezus en met Zijn volbrachte werk werkelijkheid is geworden.

Daarmee heeft de schaduwdienst afgedaan. In Israël had men nog een stenen gebouw en daarvoor een Tabernakel, een tent, als woonstede. Maar dat was slechts een afschaduwing; de werkelijkheid is van

Christus. Hij bouwt voor Zijn God en Vader een huis voor Zijn Naam. Wat betekent dat dan, een huis voor Zijn Naam? Niet dat we één of ander stenen of houten gebouw hebben en daar de Naam van God aan geven. Toen God aan David beloofde dat Hij zijn huis zou bouwen totdat de Christus zou komen, betekent dat niet, dat David altijd in een paleis zou wonen, maar het betekende, dat David nakomelingen kreeg, totdat de Christus geboren zou worden.

Een huis dus van levende mensen, nakomelingen van David, die uit hem zijn voortgekomen. Denkt u maar aan onze geschiedenis, waar we b.v. kennen een huis van Bourgondië, een Hollands huis, een Beiers huis en nu b.v. het huis van Oranje. Dat heeft niets te maken met een gebouw maar met een dynastie.

Welnu, als God Zich een huis bouwt voor Zijn Naam, dan betekent dat, dat God de Vader wil worden van kinderen, van zonen, die samen Zijn huis vormen, voor Zijn Naam. En deze zonen Gods komen voort uit de schoot van Jezus Christus; in Hem wedergeboren, met Hem gekruisigd, gestorven aan het oude en opgewekt als een nieuwe schepping, zijn ze nu zonen in Christus, zonen van de levende God. En daarmee gaat de Here Jezus God een huis bouwen. *“Weet jij niet dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest”?*

Wat gebeurt er nu? De misleiding van de vijand. Al kort nadat de gemeente gegrondvest was op de hoeksteen, Jezus Christus, ging men weer met handen gebouwde huizen maken en plakte daarop het etiketje *“huis van God”*.

In wezen dus Oud Testamentisch en men geeft er blijk van niet te weten en niet te begrijpen, wat God heeft bedoeld en wil in Jezus Christus. De Here zegt: *“waar twee of drie van Mijn kinderen samen vergaderen, daar ben Ik in hun midden”*.

Het is volkomen duidelijk en ook logisch, dat kinderen Gods een plaats zoeken om samen te komen. Maar de plaats waar ze samenkomen is het Huis Gods niet! Ze mogen samenkomen in eenvoudige huiselijke kring en als ze daar vergaderd zijn in Zijn naam, dan is daar het huis van de Heer vergaderd. Ze mogen samenkomen in een zaaltje of in een schuur, in een kerkgebouw of in een kathedraal, of zo maar buiten in bos en veld; ze zijn vergaderd als het huis van de Heer.

Maar het gevaar dat de vijand veroorzaakt ligt hierin, dat hij ons aftrekt van het geestelijke en onze aandacht tracht te richten op het visuele, opdat wat voor ogen is, op het zielsvlak. Daarom werden er prachtige kerken en kathedralen gebouwd, vaak met schitterende gebrandschilderde ramen en beeldhouwwerken. Dat alles trekt Gods kinderen van de werkelijkheid af, het is de leugen van satan. We zullen in Geest en in Waarheid God aanbidden en niet in een zielsstemming of zielsgevoel.

Zo is het ook voor de waren eredienst, die bij Israël inderdaad een afschaduwing was. Wij hebben een Hogepriester nodig. Israël moest nog bij het zichtbare leven, omdat het nog een aards volk was en omdat het werk van Golgotha nog niet voltoerd was.

Israël zag een Hogepriester uit Aäron en zijn nakomelingen; een man in een schitterend gewaad. Maar dat was slechts een afbeelding van het ware. Waarom liet God die Hogepriester uit het Oude Verbond met zulke mooie gewaden kleden, die heel nauwkeurig aan de voorschriften moesten voldoen?

Omdat Aäron en zijn nakomelingen in feite geen Hogepriester konden zijn, omdat ze zondige mensen waren, behept met zonde en ongerechtigheid. Daarom moest dat kleed heenwijzen naar wat komen zou, en dat is Christus, Hogepriester naar de ordening van Melchizedek, dus van een andere orde.

Hoe zien wij Jezus? Hij had gedaante noch gestalte, dat wij Hem begeerd zouden hebben. De schaduwdienst was immers afgelopen en nu gaat het om het werkelijke, en dat is het innerlijke en niet dat uiterlijke. De werkelijke godsdienst is, dat wij de Onzichtbare zien, en niet dat wat zichtbaar is, wat voor ogen is. Petrus zegt immers, met de natuurlijke zintuigen zien wij Jezus niet. 1 Petr. 1:8. *“Hem hebt gij lief zonder Hem gezien te hebben, in Hem gelooft gij, zonder Hem thans te zien”*.

Ook van Mozes staat geschreven *“als ziende de Onzienlijke”*. Wij zien Hem wel maar niet met ons natuurlijk oog; niet met onze natuurlijke zintuigen nemen we Hem waar, maar in de Geest, door het geloof.

We weten, dat Thomas zegt: *“ik zal niet eerder geloven, voordat ik Zijn wonden heb gezien, en de tekenen van de nagels”*. En dan komt de Heer hem nog genadig tegemoet, maar Hij zegt wel: *“Zalig zij die niet gezien hebben en toch geloven”*. Wij zien Hem, niet met ons natuurlijk oog, maar door de Heilige Geest, door het Woord, en dat is door het geloof. Zoals Hebr. 1:9 zegt: *“maar wij zien Jezus met eer en heerlijkheid gekroond”*.

Terwijl de stenen zijn lichaam verbrijzelden, zag Stefanus de hemel geopend, en Jezus staande aan de rechterhand Gods en hij barst uit in lofprijzing en aanbidding! Hij zag op de Onzienlijke, op het onzichtbare. Zijn priesterdienst werd ten volle vervuld.

God heeft ons als levende zonen geroepen om Hem uit liefde te dienen in een heilig priesterschap, en een heilige priesterdienst, om Hem te vereren, te verheerlijken, te loven, te prijzen en te danken en aanbidden. Hem, die is, die was en die komen zal, uit Wie, door Wie en tot Wie alle dingen zijn. Maar dat kan alleen door de Heilige Geest.

Onze ziel wordt naar beneden getrokken en ziet het zichtbare, en dan zeggen we “een verschrikkelijke janboel, het is allemaal even onrein, zelfs vaak ook onder de kinderen Gods”. Maar wij blikken op Hem, die alles heeft volbracht, die leeft! Die daar zit en gekroond is met eer en heerlijkheid. Daarom willen we niet in een gebouw vergaderen, waar ons oog wordt afgetrokken naar mooie schilderijen, beeldhouwwerken of bloemstukken of door wierookgeur of nog andere dingen.

Ik wil Hem zien, want in Zijn Naam word ik vergaderd en dat is werkelijkheid. Want we zullen God nu dienen in Geest en waarheid, en niet in het uiterlijke maar in het innerlijke. Wij zien Jezus Christus in Zijn heerlijkheid en majesteit, in Zijn glorie en glans door de Heilige Geest.

Vele kinderen Gods struikelen bij een godsdienst, die naar het zielenleven is, dat is nu juist de list van satan. Als wij Jezus Christus zien met ons geestesoog, kan dat alleen door het geloof. Als ik geloof wat Gods Woord mij zegt, wie Hij is en zijn zal en blijven zal tot in eeuwigheid, als ik mijn blik richt op Hem onze Overste Leidsman en Voleinder des geloofs, dan word ik vanzelf vol van de Heilige Geest. Dan heb ik geen behoefte aan ziels ervaringen of aan wat ik met mijn zintuigen kan waarnemen. Toen Stefanus vol van de Heilige Geest de Here Jezus zag, wat deerde hem toen al het andere!

Vandaag is er een toenemende afval in het officiële Christendom, in de Christelijke kerken en ook in de vrije kringen, die afglijden naar hetgeen op het gevoel werkt. Vandaar dat men behoefte heeft aan een dienst met allerlei symbolieken en rituelen. Dat men een behoefte heeft steeds meer aan een liturgische dienst. Het is een duivelse list.

Want als we werkelijk op de Heer zien en opgetrokken worden door de Heilige Geest, dan horen we een andere zang. Laten we tot bezinning komen en nuchter worden. De Here Jezus spreekt over het einde van deze gemeenteperiode in Laodicea, dat ze denken (vs. 17) *“Ik ben rijk en ik heb mij verrijkt en heb an niets gebrek”*.

Uiterlijke eredienst, die het gevoel, de ziel zo kan strelen. In wezen houdt dat ons echter af van de werkelijkheid, van de waarheid. Dat wij toch tot bezinning mogen komen in deze tijd, waarin satan alles doet om de gemeente ten val te brengen. Jezus Christus is immers de hoeksteen.

In Ef. 2:18 staat: *“want door Hem hebben beiden (Christenen uit de Joden en uit de heidenen) in één Geest de toegang tot de Vader”*. In een Geest, niet in ceremoniën, niet in liturgische liederen, niet in allerlei zinnenstrelende godsdienstige samenkomsten, maar door de Geest, uit het geloof in Jezus Christus. Dan zullen we de kracht van God ervaren, want Hij is getrouw!

Als die Samaritaanse vrouw tot Jezus komt en aan Jezus vraagt: “waar moet je nou werkelijk aanbidden”? Dan antwoordt de Heer duidelijk: “noch te Jeruzalem, noch op deze berg”. Want dat was schaduwdienst!

Joh. 4:23-24. *“Maar er komt een tijd, en die tijd is nu gekomen, dat wie de Vader echt aanbidt, hem aanbidt in geest en in waarheid. De Vader zoekt mensen die hem zo aanbidden, want God is Geest, dus wie hem aanbidt, moet dat doen in geest en in waarheid”.*

Let u vooral er op, dat de Here Jezus hier aan God de Vader Naam geeft! Aan Israël had God Zich op verschillende wijzen geopenbaard, met verschillende namen, die allemaal een deel van Zijn heerlijkheid, macht en majesteit openbaren. Maar het was allemaal maar ten dele.

Nu heeft God in het laatste der dagen tot ons gesproken in de Zoon. De Zoon heeft de Vaders Naam geopenbaard. God zoekt hen, die in Jezus Christus Zijn zonen willen zijn. Die in de verhouding van Zoon tot Vader willen komen, zoals het is bij Jezus Christus Zelf, die grote, voor ons onvatbare, diepe peilloze liefde, die er is tussen God de Vader en God de Zoon, in een volmaakte eenheid van Geest.

Deze Goddelijke verhouding is het hoogste dat er bestaat. De Zoon is altijd aan de boezem van de Vader, de Vader doet niets zonder Hem, en de Zoon weet alles wat de Vader doet. In deze diepe wonderbare verhouding wil God nu meerdere zonen hebben, dat we in die verhouding zullen komen, dat we Hem waarlijk leren kennen als onze Vader. Dat is, waar de Here Jezus voor is gekomen.

De Hebr. brief zegt: *“opdat Hij vele zonen tot heerlijkheid zou brengen”.* Voor dezen is er plaats in het Vaderhuis. Jezus zei: *“Ik ga heen om uw plaats te bereiden”.* Dat betekent, dat wij waarlijk de Vader leren kennen en Hem lief hebben, Hem gaan dienen als een zoon, in de Heilige Geest.

In de Rom. brief hoofdstuk 9 ziet u het verschil tussen de gelovigen uit het O.T. - dat is dus Israël - en de gelovigen die er nog zullen zijn als de gemeente is weggenomen, in vers 24-26: “

“En dat zijn wij (zegt Paulus daar als vertegenwoordiger van de gemeente), die Hij geroepen heeft, niet alleen uit de Joden, maar ook uit de heidenen, gelijk Hij ook bij Hosea zegt: Ik zal niet-mijn-volk: mijnvolk noemen en de niet-geliefde: geliefde. En het zal geschieden ter plaatse, waar tot hen gezegd was: ga zijt mijn volk niet, daar zullen zij genoemd worden: zonen van de levende God”.

Jezus Christus heeft de Vader Naam nu geopenbaard en als wij ons werkelijk aan Jezus Christus overgeven, ons neerbuigen voor deze liefde, voor die rijkdom van genade, waarmee God ons begenadigd heeft in Zijn geliefde Zoon, dan ontvangen wij uit die overgave de Geest van het zoonschap, door welke wij roepen: Abba, Vader!

Wat zei Hij tegen Maria? **GA HEEN NAAR MIJN BROEDERS!** Daar voor het eerst noemt Jezus Zijn discipelen **“broeders”**. **“En zeg hen: Ik ga naar Mijn Vader en uw Vader”**.

Door Zijn werk zijn wij kinderen, zonen, van de levende God geworden. Wat hebben we nodig? Eén ding! Here Jezus, vervul ons met Uw Geest, de Geest van het Zoonschap, opdat elke vezel in ons en vooral onze innerlijke mens doortrokken mag worden van deze waarheid, opdat wij u mogen zien, zoals Gij werkelijk zijt!

Maak ons zo door Uw Heilige Geest niet alleen de Naam van de Vader bekend, maar maak Hem steeds meer bekend! Dat is het Hogepriesterlijke werk van de Here Jezus. Joh. 17:6. *“Ik heb Uw naam geopenbaard aan de mensen, die Gij Mij uit de wereld gegeven hebt. Zij behoorden U toe en Gij hebt hen Mij gegeven en zij hebben Uw Woord bewaard”.*

Het Hogepriesterlijke gebed eindigt zo wonderbaar in vs. 25-26: *“Rechtvaardige Vader, de wereld kent U niet, maar Ik ken U, en dezen weten, dat Gij Mij gezonden hebt; en Ik heb hun Uw Naam bekend gemaakt (de Vader Naam) en Ik zal hem bekend maken”.*

Want het is een groeiproces: blijven in Hem, vol blijven van Zijn Geest, die ons vanuit het Woord bekend maakt wie werkelijk onze Vader is, wat Hij is en wie Hij wil zijn voor ons, en dat we geroepen zijn om Hem als zonen te dienen.

De Here schenkt genade aan al de gelovigen in deze tijd, om niet te zoeken de dingen, die hier beneden zijn, het visuele, maar om te zoeken Hem die boven is. Zoek de dingen die boven zijn, waar Jezus Christus is. Bedenk de dingen die boven zijn, niet die beneden zijn.

Als het werkelijk goed met u is, in uw leven met Christus verborgen in God. Als we dat mogen leren van de Heer door de Heilige Geest, dan worden we niet meer zo gauw bewogen, over wat er om ons heen gebeurt.

Dan voelen we ons nooit eenzaam, zoals Stefanus niet eenzaam was. Ondanks dat hij zijn bloed, zijn aardse leven moest geven, zag hij de hemel geopend en de heerlijkheid Gods en Jezus staande aan de rechterhand Gods.

Vol van deze heerlijkheid en liefde bad hij de Here, reken hun deze zonde niet toe! Hij ontsliep met deze woorden en ging in als een zoon in het eeuwig tehuis bij de Vader!

Amen.

